

تیتراهای امروز

با رشادت بیرانوند و شجاعت بی‌بدیل ۱۰ دلاور پرسپولیس به فینال رسید

معجزه بادستان کاملاً بسته

صفحه ۱۲

نخستین دادگاه ویژه رسیدگی به اتهامات مدیرعامل یک شرکت واردات موبایل به اتهام اخلاف در نیازمندی‌های عمومی برگزار شد

این آقا بازار موبایل را به هم ریخت

صفحه ۵

فرمانده انتظامی تهران خبر داد

پاتک پلیس به ۲۴۰ تن از اراذل و اوباش پایتخت

صفحه ۴

کمیوه امکانات و ۱۱ ماه رنج و مشقت زلزله‌زدگان کرمانشاه

زمستان سرپل ذهاب را چه کنیم؟

صفحه ۴

در روزی که تکه‌هایی از بدن جمال خاشقجی در باغ کنسولگری سعودی در استانبول کشف شد رئیس‌جمهور ترکیه خواستار آن شد که عاملان و آمران قتل روزنامه‌نگار عربستانی در خاک ترکیه محاکمه شوند

پرونده بی‌پایان

پلیس ترکیه می‌گوید صورت خاشقجی به علت ضربات شدید قابل شناسایی نیست و انگشتانش را بریده‌اند

صفحه ۱۵

آقای جهانگیری!

فعلاً بگذارید بهانه‌های آمریکا را رفع کنیم!

حسن رضایی

نگاه امیرالمومنین (علی ع) می‌فرمایند: «فی تقلب الأحوال عَلِمَ جَوَاهِرُ الرَّجَالِ؛ در دگرگونی اوضاع گوهر مردان شناخته می‌شود». قطع به یقین، سهم‌خواهی در میانه جنگ، قطعا یکی از زشت‌ترین عادات ممکن است. وقتی یک سرباز عادی دست به چنین عملی می‌زند، چندان حرجی بر او نیست ولی اگر قرار باشد کسی که خود را رئیس ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی و معاون اول رئیس‌جمهور نامیده، چنین سنگ روی سنگ بند نخواهد شد. اسحاق جهانگیری اخیراً در همایش روز ملی صادرات گفته است: «من دستم قلم و کاغذی نیست که کسی را برکنار کند و این در حالی است که من تا این لحظه اجازه برکناری منشی خود را نداشت‌ام! پس از من انتظار نداشته باشید وکیل و وزیر را تغییر دهم». اوضاع عجیبی است. جهانگیری در حالی دوست دارد شانه از زیر بار مسؤلیت تصمیمات دولت خالی کند که در ۲ نقش «کاندیدای پوششی حسن روحانی» و «مبدا دلار ۴۲۰۰ تومانی» یا همان «دلار جهانگیری»، بیشترین تأثیر را در پدید آمدن اوضاع فعلی در اقتصاد کشور داشته است. مضحک‌تر اینکه جهانگیری در همان جلسه می‌گوید: «همه آنچه را که می‌دانم نمی‌گویم، گفتن برخی مسائل در شرایط فعلی به صلاح کشور نیست» همزمان با بیان این سخنان از سوی کاندیدای پوششی روحانی در انتخابات، برخی گمانه‌ها درباره خداحافظی احتمالی آقای معاون اول از دولت هم منتشر شده است. در ماه‌های گذشته و همزمان با سخت شدن شرایط اقتصادی کشور به تبع تصمیمات فاجعه‌بار جهانگیری و همکاری‌اش در دولت، چند چهره دیگر دولت نیز سراز استعفا کوب کرده بودند، با وجود لیست امید و علی لاریجانی در بهارستان، ظاهراً به مجلس امیدی نیست تا از دولت برسد این چه نوع مملکت‌داری است که تا اوضاع سخت می‌شود، بنای بهانه گرفتن و استعفا می‌کنید؟ و مگر مملکت شهر هرت است؟! اسحاق جهانگیری و باقی مقامات دولتی طبعاً اگر انتقادی به روند امور در دولت دارند، فعلاً باید در همان دولت آن را حل و فصل کنند و اساساً دولت مگر چیزی غیر از آخوندی، شریعت‌مداری، جهانگیری و دیگران کلبینه‌است؟! این را حتماً شخص جهانگیری بهتر از هر کس دیگر می‌داند، لذا طرح چنین مسائل اختلافی در

تربیون‌های عمومی، بیش از آنکه رنگی از حقیقت داشته باشد، بوی فضا سازی و مظلوم‌نمایی می‌دهد. باید از آقای جهانگیری پرسید اگر شما واقعاً «انتخاب تغییر منشی‌ات را هم نداشتی!» پس چرا این همه پست و مسؤلیت را یکجا برعهده می‌گیری و در غالب موارد فوری و اضطراری، آقای رئیس‌جمهور به شما مسؤلیت و اختیار تام درباره پیگیری امور می‌دهد؟! دولت به کاندیدای پوششی و وزیرانی تکیه دارد که در شرایط سخت دوست دارند صحنه را خالی کرده، با صدای بلند بنا کنند به گفتن: «من نبودم دستم بود، تقصیر استینم بود!» رسانه‌های زنجیره‌ای هم مدام با مدیدن در بوق دولت موازی و چنین مزخرفاتی، راه را برای مسؤلیت‌گریزی تمام اجزای دولت، از شخص روحانی گرفته تا اسحاق و دیگران باز می‌کنند. طبعاً با چنین وضعیتی، باید هم شرایط اقتصاد همین باشد که می‌بینید.

علی لاریجانی و اعضای لیست امید در مجلس هم که... بهتر است بگذریم! این البته تمام مصیبت نیست. اصل مصیبت این است که دولت در حالی به چنین کاندیدای پوششی و وزیرانی تکیه دارد که شخص رئیس دولت، تا پارسال به کندخدا و حالا به اروپا تکیه داده است! شاید دلیل اصلی تشتت موجود در دولت‌های یازدهم و دوازدهم و اینکه وزرا مدام علیه هم حرف می‌زنند هم همین باشد که چنین مسائلی اساساً برای حسن روحانی موضوعیت ندارد، چرا که او معتقد است برای حل مشکل «آب خوردن» مردم هم باید دم غربی‌ها را بینیم و خلاصه که ملت و دولت و مجلس اصلاً کیلویی چند؟! آقای جهانگیری به عنوان فردی که دیروز در مناظرات انتخاباتی به ما می‌گفت: «مردم عزیز! یادتان می‌آید وضع اقتصادی ما چطور بود؟ کره و شیر خشک پیدا نمی‌شد و سیلوهای گندم ما نیز خالی شده بودند. یادتان می‌آید مردم شب‌ها در صف بانک‌ها می‌خوابیدند تا صاحب چند سکه خرید کنند؟» و بعداً با «دلار جهانگیری» با اقتصاد ایران آن نمود که می‌دانید، طبعاً اکنون باید بدانند کسی با این بغض کردن‌ها دوباره بسا او همراه نخواهد شد. اگر هم حرف استعفا و خالی کردن پشت کاندیدای محبوبش - که برای دفاع از او همه کاری کرد - مطرح است، نیازی به این بازی‌های رسانه‌ای نیست. برخی مثل عباس آخوندی معتقدند اگر دولت اساساً اقتصاد را به حال خود رها کند، وضع خیلی بهتر خواهد شد.

ادامه در صفحه ۱۲

یادداشت امروز

مراقب بن سلمان درونت باش!

حسین قدیانی

آیا جریان اصلاحات، هنوز هم رویش می‌شود از این جانیان قدرت‌پرست با عنوان «برادران سعودی» یاد کند؟! بلکه ما نیز معتقدیم در کشور عربستان، بی‌برادر نیستیم لیکن برادران عربستانی ما مظلومانی هستند که در سرزمین صدر اسلام، غریب افتاده‌اند! همان‌ها که حکومت سعودی به چشم شهروند درجه چندم نگاهشان می‌کند که بعضاً حتی حق حیات هم ندارند! واقعاً آیا آماری هست از میزان ظلم و جنایت آل سعود در حق شیعیان حجاز؟! و آیا حتماً باید یک روزنامه‌نگار به سلاخی کشیده می‌شد تا جریان اصلاحات، افلا اندکی ملتفت نابرداری «برادران سعودی» می‌شد؟! آیا خون رکن‌آبادی کافی نبود؟! و آیا خون این همه کودک یمنی کافی نبود؟! شگفتا! در بسیاری از مواجهات اقتصادی به خصوص در حوزه نفت، آل سعود همواره همان را گفته و همان را کرده که خواست آمریکا بوده و ضد جهان اسلام! آن وقت عجیباً که سران قبیله بدوی اصلاحات را با در «جنادره» می‌دیدید یا مشغول رازبازی یواشکی با ملک‌عبدالله! همان که ما زدیم؛ «خبر مرگش» و همین تیترا درست شد جرم دیگری از جرائم ما! که اهانت کرده‌اید به «برادران سعودی»! و حرمت مناسبات دیپلماتیک و حتی روابط انسانی را نگه نداشتید! «مناسبات دیپلماتیک» و «روابط انسانی» البته خودش را در قطعات پیکر خاشقجی بخوبی عیان کرد! واقعاً جای دیوزاده دیوانه‌ای چون بن‌سلمان کجاست؟! تخت صدارت یا کنج زندان؟! این چه دنیایی است؟! خوب است از یاد نبریم که بن‌سلمان با شعاری جز «اصلاحات» بر صندلی صدارت ننشست! بلکه همین است اصلاحات آمریکایی! عربستان و ایران هم ندارد! اینجا هم مصداق بارز توحش مدعیان اصلاحات را کم ندیده‌ایم! اینکه هنوز انتخابات تمام نشده، نمایان اصلاحات، اعلام پیروزی کنند! آیا بربریت و بدویت فقط آن است که بن‌سلمان می‌کند؟! نه قطعاً! اینکه توی مدعی اصلاحات، زیر بار نتیجه انتخابات نروی هم، رفتار و گفتار بن‌سلمانی است! لذا با یک لفظ ظاهرالصلاح «اصلاحات» نمی‌توانی بر سلاخی ۴۰ میلیون رأی در سال ۸۸ ماله بکشی! که صدالبته نظام نگذاشت! تو خودت با همین سازوکار شدی رئیس‌جمهور ۸۸ اما طرف متوحشی را گرفتی که ۴ ساعت مانده به پایان رأی گیری، پیروزی خود را جشن گرفت! الان هم با وجود آنکه دولت فعلی، یکی هم محصول «تکرار»‌های خودت است، تلویحاً و گاه تصریحاً سخن از «بن‌بست» می‌گویی! و بالعجب! همه این «تکرار»‌ها مظلوف به همان انتخاباتی است که ۸۸ به سازوکارش لگد زد! و لگد زدیدا ما هم ۹۲ و ۹۶ اصلاً و ابداً حال نمی‌کردیم با حسن روحانی و این روزها را از همان روزها می‌دیدیم اما وجدان را اگر سلاخی نکرده باشی، رأی اکثریت ملت را فدای میل خود نمی‌کنی هرگز! ولو اکثریت شکننده! ولو با وجود تخلف گسترده! ما البته خود را «اصلاح‌طلب» به معنای سیاسی نمی‌دانیم ولی ای بسا اصلاحاتی که عوض منیت، با روی آدمیت خود می‌گذارند، «چون ما با فلائی حال نمی‌کنیم، پس حتماً تقلب شده!» این که شد همان منطق بن‌سلمانی! بن‌سلمان هم لابد با قیافه خاشقجی حال نمی‌کرد! واقعاً شعار اصلاحات را باور کنیم یا ست کردن رنگ لوگو را با پرچم تکفیری‌ها؟! و مگر نه آنکه تکفیری‌ها مورد حمایت بن‌سلمان‌ها هستند؟! یکی مثل حضرت آقای ماست که حتی مخالف را هم دعوت می‌کند به شرکت در انتخابات و یکی هم همین دارو دسته هستند که انتخابات را تنها به شرط برد نامزد مدنظر می‌خواهند! بلکه سعودی‌ها برادران شما هستند اصلاحاتی‌ها، و هر چه بن‌سلمان، تر برادرتر! بی‌خود در مرگ خاشقجی آنگونه بگیرد، جان انسان‌ها اگر برای شما واقعاً ارزشی داشت، سعودی را موسم شهادت رکن‌آبادی می‌زدی! یا همه ایام جنگ علیه یمن! جرم کودک یمنی چیست مگر؟! شاید این است که شهروند مطیع برای حکومت امثال بن‌سلمان نیست! آن وقت توی مثلاً اصلاحاتی، فلان لایحه غربی را به رخ بچه‌های سپاه و سپاه قدس می‌کشی که مرتب دارند در جنگ با تروریست‌ها شهید می‌دهند! اسمت را هم گذاشتی «اصلاح‌طلب»! درست مثل بن‌سلمان! اما نصیحتی؛ که با متوحش، هرگز عقد برادری نخوان!

ادامه در صفحه ۱۲

اولین جشنواره ملی فعالان دفاع مقدس در خاکی

بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس

با همکاری نهادهای لشکری و کشوری، مراکز فرهنگی، دانشگاه‌ها، فعالان مردمی و علاقه‌مندان برگزار می‌کند

محورهای جشنواره

- پایگاه‌های اطلاع‌رسانی و فیزی
- پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی
- نرم افزارهای کاربردی
- هنرهای دیجیتال
- سرگرمی‌های دیجیتال
- بخش آزاد

آخرین مهلت ارسال آثار ۳۰ آبان ۱۳۹۷

کانال جشنواره در پیام‌رسان‌ها @defa_festival

تلفکس ۰۹۰۵۸۱۵۱۶۸۰ - ۸۸۷۳۳۹۰۷

آدرس دبیرخانه: تهران، صندوق پستی: ۱۶۱۵ - ۱۵۸۷۵

www.defafestival.com